

DANKBARE HERINNERING AAN

MEVROUW

MARIA BEERENS

weduwe van de Heer
ALBERT COESSENS

Geboren te Opbrakel op 15 februari 1916 en thuis overleden in familiekring op 21 januari 1996, gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

Marieken was ziek. Langdurig ziek. Pijnlijk ziek. Ze ging de weg van de martelaren. Wachkend waarop? Op genezing? Op rust, eindelijk rust? Op nooit meer pijn? Op vrede op aarde? Terwijl rondom haar pure goedheid was, van Cecile en Paul. Totale nabijheid. Trouwe aanwezigheid. Verzorging zoals nergens. Hoogste zorg om moeder.

Zondagmorgen. De laatste nacht van pijn was voorbij. Er kwam een eind aan niet langer te dragen leed. Bij de verzorging als een laatste ziekenzalving is zij heengegaan. Alles was volbracht. Wélgedaan. Wie het met zijn hart heeft gezien, beaamt. Bij deze rouw past een hulde-woord. Cecile, hoor je dat? En jij Paul? Met velen ben je haar tot zegen geweest: dokter, verpleegster, kinesist, vriend op bezoek, kleinkind aan huis. Marieken heeft duizend keren dank gezegd voor je inzet en je liefde, dag en nacht. Zieke mensen liegen nooit als ze 'dank je' zeggen.

Vanwaar het populaire 'bij Marieken Antiek'? Iedereen ging wel eens graag bij haar langs. Een compliment voor haar. Ze bracht je bij je eigen wezen, naar waar je in het diepste van jezelf bent en op je beste bent: weerloos, onbevangen, open, zonder aanzien, zonder schijn. Gelukkig zijn is niet: succes op succes, veel feiten weten, groot willen zijn. Gelukkig zijn is: je met iemand voelen, iemands geliefde willen zijn, je met een ander verbinden. Zoals een dochter met haar moeder en een moeder met haar kind. Ze hopen zo vurig dat met hun liefde het ooit allemaal wel eens goed zal komen. Eindelijk genezen. Gezondheid als het eerste mensenrecht.

Geen ziekte meer. Het is de droom van de machteloze mens. De dagdroom waarmee je de harde werkelijkheid niet ontvlucht. Er bestaat reuma waar geen medicijn voor is. Blindheid is geen weldaad. Er is lijden dat je verplicht tot zwijgen. Waar je enkel in onmacht bij kunt zijn. Een woord van stille nabijheid is dan de beste troost, beter dan agressie en verbittering. Zeg toch niet dat liefde nooit kan. Als je twijfelt, weet: bij Marieken thuis kon het wel. Daar werd de wonde gezalfd. Ondanks alles. Liefde lukt niet zomaar. Maar liefde kan. Liefde die meegaat over de grenzen van de dood. Omdat liefde eeuwig is.

De families

BEERENS - COESSENS - ROMAN,

danken U om uw blijken van medeleven
in hun rouw en de steun van uw gebied.

Drukk. De Vos, 9572 Lierde - ☎ (055) 42 26 41
Begr. - Crem. b.v.b.a. Raoul, Brakel - 055/422449